

Průmyslováci míří na soutěž s úžasnými roboty

Rakovník – Už dnes vezou do Prahy žáci Střední průmyslové školy v Rakovníku tři roboty.

Stejně jako v předchozích letech se účastní Robosoutěže, kterou vyhlašuje České vysoké učení technické v Praze. V loňském roce dokázali v této celorepublikové soutěži vybojovat úžasné páté místo. Letos budou čelit konkurenci 64 tříčlenných týmů a chtějí toto umístění ještě vylepšit.

Vyučující Josef Kýna popsal: „Žáci měli zhruba měsíc na to, aby vypracovali zadání. Sestavit za pomoci stavebnice Lego robota a naprogramovat software. Každý rok je speciální zadání, které roboti mají splnit. Tentokrát je to sběr kuliček z určitého prostoru. Robot by měl pracovat zcela autonomně. Každý ze tří týmů naší školy přistupuje k zadání jinak.“

Základní kolo soutěže se koná na katedře řídicí techniky. Tam dorazí zítra všechny tři rakovnické týmy. Třetí tým pojedou po domluvě s organizátorem jako náhradní. Jedná se o žáky druhého a třetího ročníku oboru elektrotechnika Filipa Matějku, Jana Hornofa, Jakuba Kochánka, dále Vladimíra Kováře, Jana Kratochvíla a Jana Danaje, a ve třetím týmu je Aleš Chytrý, Václav Burgr a Martin Liprt.

Ze základního kola vyjdou finalisté, kteří budou postupovat v prosinci do finále. „Výhoda je, že nám škola stavebnice zapůjčuje,“ konstatoval Josef Kýna a ředitel školy Jan Jirátko doplnil: „Na naší škole tyto stavebnice postupně kupujeme. V současné době máme sedm sad a další tři by měly přijít v rámci krajského projektu. Cílovým stavem je mít deset, možná dvanáct stavebnic. Což si troufnu říci, že je mezi školami dost rarita.“

Výhodou podobných soutěží je dle Josefa Kýny naplnění hesla: „Škola hrou.“ „Žáci sestavují robota, pak připojí řídicí jednotku k počítači a pomocí legosoftwaru i programují. Ani neuvědomují, že na pozadí nějakého grafického softwaru běží programovací jazyk C. Touto formou je připravujeme na výuku programování. Což je úžasné,“ zdůraznil Josef Kýna a vyprávěl, jak žáky v kroužku robotiky naprosto nezajímá čas. „Kroužek je hodinu a půl a já je musím po dvou hodinách vyhánět. Měli podzimní prázdniny a vypůjčili si sety domů. Podepsali výpůjční protokol a pracovali na robotech doma,“ zavzpomínal Kýna a svěřil se, že ho potěšila také jedna záležitost. „Kvitovali, že jsem je v prvním a druhém ročníku naučil sestavovat vývojové diagramy, podle kterých dnes už vytvářejí konkrétní program pro robota.“ A Jan Jirátko dodal: „Jsem moc rád, že tady máme nadšené učitele jako je Josef Kýna. Bez nich by to prostě nešlo. Škola je především o lidech. Studenti velmi dobře poznají, kdo je pro věc zapálen a pak dokáže nadšení pro věc přenést i na ně.“

Jana Elznicová